

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XVI. Quae de Montano & de falsis illius Prophetis memorantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

COMMODUS.

σίω πλάσμα καλεσθημένον· οί κ' πλείους τῆς ἐκκλησίας ἀπεικονίζοντες ἐπὶ τὸ σφῶν ὑπόηγον βέλημα. Ἐάτερ· ἰδίως πρὸς τὴν ἀλήθειαν νεωτέριον περιώμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ΄.

Ὅσα περὶ Μοντανῶν ἐστὶ μετ' αὐτῶν ψευδοπροφητῶν μνημονεύονται.

Πρὸς μὲν οὖν τὴν λεγομένην καὶ Φρύγας αἵρεσιν, ὅπλον ἰχυρὸν καὶ ἀκατάλαστον ἐπὶ τῆς ἐραπόλεως ἰνὴν Ἀπολιναρίου, ἔκ' ἀφ' ἧς μνήμης ὁ λόγος πεποιοῦτο. ἄλλως τε σὺν αὐτῶν πλείους τῶν τνικῶν δὲ λογίων ἀνδρῶν, ἢ τῶν ἀληθείας ὑπερμαχος ἀνίστη δυνάμεις. Ἐξ ὧν καὶ ἡμῖν ἰστορίας πλείστη τις ὑπόθεσις καταλείπεται. Δοχόμενον γὰρ τὸ κατ' αὐτῶν γενοφῆς τῶν εἰρημῶν δὴ πρὸς πρῶτον ἐπιστημαίνεσθαι ὡς καὶ ἀγαθῶν καὶ αὐτῶν ἐπεξέλθαι ἐλέγχους. ἀποδομαζέει γὰρ τὸν τρέπον. ἐκ πλείους ὅσα κ' ἰκανωτάτη χροῖα ἀγαπητῆς Αἰρίκις Μάρκελλε ἐπιταχθεὶς ὑπὸ σέ σὺν γενοφῶν πάλαι λόγοι εἰς τὴν τῶν καὶ Μιλτιάδου λεγομένην αἵρεσιν, ἐφεκτικώτερον πῶς μὲρ νῦν διεκείμην· ὅσα δὲ πορῶν ἔδυνάμει ἐλέγχων μὲν τὸ ψεῦδος, μαρτυρεῖν δὲ τῆς ἀληθείας δεδιώς, ἢ ἐξουλαβεμένους, μὴ πη δόξω τισὶν ἐπισημαίνεσθαι ἢ ἐπιδατασεῖται τῶν τῶν Ἐυαγγελίῳ καινῆς διαθήκης λόγῳ. ὡ μὴ τε ἀποδείξαι μὴτ' ἀφελείν δυνάτων, τῶν καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ πολιτεύεσθαι ἀποσημαίνω. ἀποδομαζέει δὲ ἡρόμενον ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας, κ' καταλαβὼν τὴν καὶ πόντον ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆς νεῆας ταύτης ἐχῶς αὐτοὶ φασι Πρωφῆτείας πολλὰ ἢ μάλλον ὡς δειχθήσεσθαι ψευδοπροφητείας διατεθρυλλημένων, καθόσον δυνάτων, ἔκ' Κυρίως ἀφ' ἑαυτῶν, ἀφ' αὐτῶν τετέτων καὶ τῶν ἀποσημαίνω ὑπὸ αὐτῶν ἐκασάτε διελέχθημεν ἡμέραις πλείοσιν ἐν τῆς ἐκκλησίας ὡς τῶν μὲν ἐκκλησίαν ἀγαλλιασθῆναι, κ' πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπιρρώσθαι. τῆς δὲ ἐξεναντίας πρὸς τὸ παρὸν δυνάτων ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἀντιθέτως λυπηθῆναι. ἀξιωματῶν οὖν τῶν καὶ τῶν πρῶτον, ὅπως τῶν λεχθέντων καὶ τῶν ἀντιδιαθεμένων τῶν τῶν ἀληθείας λόγῳ ὑπόμνημά τι καταλίπωμεν. παρὸν δὲ καὶ τῶν συμπροσβυτέρων ἡμῶν Ζωτικῶν τῶν ὁμοίων, τῶν μὲν ὅσα ἐπεσφραμμένον.

dem quamplurimos ab ecclesia gremio abstrahentes, in suam sententiam perduxerunt: cum uterque seorsum novam doctrinam adversus fidei veritatem invehere laboraret.

CAPUT XVI.

Quanam de Montano & de falsis illius Prophetis memorentur.

ET adversus Cataphrygarum quidem hæresim propugnator veritatis Deus, tum Apollinarem Hieropolitanum cujus supra meminimus, tum alios cum illo quamplures doctrina & eloquentia præstantes, tanquam validum atque invictum telum excitavit. A quibus etiam uberrima nobis materia ad præsentem historiam relicta est. Unus igitur ex illis in ipso principio operis quod adversus Cataphrygas composuit, prius se cum illis nuda voce dimicasse admonet, eorumque errores coarguisse. Sic enim sermonem suum orditur: Cum jamdudum id mihi minus injunxeris Avirci Marcelle carissime, ut adversus Miltiadis hæresim opus aliquod componerem, anceps tamen atque animo dubius hæctenus substiti: non quod aut mendacium refellere, aut veritati patrocinari minime valerem: sed quod verebar ac reformidabam, ne forte quibusdam viderer evangelicæ Novi Testamenti doctrinæ quiddam scribendo addere, & denuo statuere voluisse: cui tamen neque adjici quiddam neque adimi fas est, ab eo præsertim qui ex evangelii præceptis vitam agere instituerit. Nuper vero cum essem Ancyrae in Galatia, & ecclesiam illius loci nova illa non ut ipsi dicunt Prophetia, sed ut postea demonstrabitur Pseudo-Prophetia turbatam deprehendissem; quantum facere potui, Deo juvante tum de his ipsis, tum de reliquis omnibus quæ ab illis proponebantur, singillatim in ecclesia disserui pluribus diebus: adeo ut ecclesia quidem incredibili gaudio affecta, & in veritate fidei magno opere confirmata sit; adversarii vero tunc quidem fugati & Dei hostes non mediocri dolore percussi fuerint. Cum vero ejus loci presbyteri postularent, ut eorum quæ contra veritatis adversarios dicta fuerant, Commentarium ipsi scriptum relinquerem: adstante etiam compresbytero nostro Zotico Otreno, id quidem minime præstiti;

Hæreses Niciph. c. 23. l. 4.

COMMODUS.

ἡ καὶ ἐλεεινὸν εἶναι δοκῆ ὄλοι δ' ἦσαν ἔτοι
 τῶν Φρυγῶν ἔξηπασημένοι. τὴν δὲ καθόλου καὶ
 πᾶσαι τὴν ὑπὸ τὸν ἔρανον ἐκκλησίαν βλασ-
 φημεῖν διδάσκουσιν τὴν ἀπληθυσμένην πνεύ-
 ματος, ὅτι μήτε τιμῶν μήτε πᾶρθεον εἰς αὐ-
 τῶν τὸ ψευδοπροφητικὸν ἐλάμβανεν πνεύ-
 μα. τῷ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν πιστῶν πολλὰ καὶ
 πολλαχῶς τῆς Ἀσίας εἰς τὴν συνηθόντων, καὶ
 τὰς πρὸς φάτας λόγους ἔξετασάντων καὶ
 βεβήλων διποφνηνάντων καὶ διποδοκιμασάντων
 τὴν αἵρεσιν, ἔτω δὲ τῆς ἐκκλησίας ἔξεώδη-
 σαν, καὶ τῆς κοινωνίας εἰρήθησαν. ταῦτα ἐν
 πρώτοις ἰσορήσας, καὶ δι' ὅλης ἔσχετο συζήματος
 τὸν ἐλεγχον τῆς καὶ αὐτὰς πλάνης ἐπαγαγόν.
 ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς τελευτῆς τῶν προδε-
 δηλωμένων ταῦτα φησὶν. ἐπεὶ δὲ τὸν καὶ
 προφητὸν φόντος ἡμᾶς ἀπεκάλεν, ὅτι μὴ τὰς
 ἀμετροφώνους ἀνθρώπων προφήτας εἰδεξάμεθα.
 τέτοις γὰρ εἶναι φασὶν ἕως πρὸς ἐπισημασθέντα τὰ
 λαὸν πνεύματι ὁ Κύριος, διποκρινάτωσαν ἡμῖν
 πρὸς Θεὸν ἐστὶς, ὡς βέλτεροι, τέτων τῷ διπο
 Μοῦσαν καὶ γυναικῶν λαλῆν δρξαμένων, ὡς
 τις ὑπὸ Γεραίων ἐδιώχθη, ἢ ὑπὸ ἄστανόμων
 ἀπεκάνθη; εἰδὲ τις αὐτῶν κρατη-
 θῆς ὑπὲρ τῆς ὀνόματι ἀνεστυρώθη; εἰ γὰρ
 οὐκ εἰδὲ μὲν εἰδὲ ἐν συναγωγαῖς Γεραίων
 τῶν γυναικῶν τις ἐμασγώθη ποτε, ἢ ἐλιθοβο-
 λήθη; εἰδαμῶσε εἰδαμῶσε. ἀλλὰ ὅτι θανάτω
 τελευτήσαι λέγονται Μοῦσαν τε καὶ Μαξι-
 μίλλα. τέτοις γὰρ ὑπὸ πνεύματι βλαψί-
 φρον ἐκαίερες ὑποκνήσαντι, λόγῳ ἀ-
 ναρτήσαι ἑαυτὰς ἔχ' ὅμι. κατὰ τὸν τῆς ἐ-
 κάστη τελευτῆς καιρῶν φήμη πολλή, καὶ ἔτω ὅτι
 τελευτήσαι καὶ τὸν βίον καταστρέψαι, Γερα
 προδοτὴ δίκην. καθάπερ καὶ τὸν θαυμαστὸν
 ἐκείνον τὸν πρώτον τῆς καὶ αὐτὰς λεγομένης
 προφητείας οἷον Ἰππερόν τινα Θεοδότῳ,
 πολὺς αἰρετῶν, ὡς αἰρεθμένον ποτε καὶ ἀνα-
 λαμβανόμενον εἰς ἔρανος, παρεκτείναι τε καὶ
 κατὰ πειθεῖσαι ἑαυτὸν τῷ τῆς ἀπάτης πνεύ-
 ματι, καὶ διακλῆθαι, κακῶς τελευτήσαι. φασὶ
 γὰρ τὸ ἔτος γεγονέναι. ἀλλὰ μὴ ἀνευτῆ
 ἰδῆν ἡμᾶς, Ἰππερθεταί τιτῶν τοιούτων νομί-
 ζομεν ὡς μακάρι. ἴσως μὲν γὰρ ἔτος, ἴσως
 δὲ οὐχ' ἔτος τετελευτήκασιν Μοῦσαν
 τε καὶ Θεοδότῳ καὶ ἡ περὶ ἡμῶν γυνή.
 αὐτὸς δὲ ἐν τῷ αὐτῷ φησὶ λόγῳ, τὰς τότε

A mnabat, quò scilicet etiam objurgato-
 rius videretur. Hi perpauci erant Phry-
 ges, hujusmodi fraude decepti. Univer-
 sam verò, quæ per orbem terrarum spar-
 sa est, ecclesiam, idem ille arrogantissi-
 mus spiritus maledictis appetere eos
 docebat, eò quod nec honorem, nec
 aditum ullum ad ipsam pseudoprophe-
 ticus spiritus reperiret. Nam cum fide-
 les qui in Asia erant, sæpius & in pluri-
 mis Asia locis ejus rei causa convenis-
 sent, novamque illam doctrinam exa-
 minassent, & prophanam atq; impiam
 judicassent; damnata hæresi isti ab Ec-
 clesia & fidelium communionem expulsi
 sunt. His in principio operis comme-
 moratis, ac per totum deinceps librum
 confutatione illorum erroris adjecta,
 supradictus Scriptor in secundo libro de
 illorum quos dixi obitu ita scribit. quan-
 do igitur, inquit, Prophetarum nos in-
 terfectores vocarunt, propterea quòd
 loquaces ipsorum prophetas non admi-
 simus (hos enim esse affirmant, quos
 Dominus populo se missurum esse pro-
 miserit) respondeant nobis quæro per
 Deum: estne aliquis eorum qui jam in-
 de à Montano & mulierculis garrere pri-
 mum cœperunt, qui à Judæis persecu-
 tionem passus sit, aut ab impiis trucidatus:
 Nemo certe. Nec verò ullus eorum
 pro Christi nomine prehensus, in cru-
 cem actus est: sed neque ulla mulier in
 Judæorum synagogis aut flagris caesa
 aut lapidibus impetita est. Nusquam
 profecto, nec unquam. Immo longè
 alio mortis genere interiisse dicuntur
 Montanus & Maximilla. Ambo enim
 ut fama est, ab infano spiritu incitati,
 laqueo sibi gulam fregerunt: non qui-
 dem simul, sed suæ quisque mortis tem-
 pore: atque ita instar proditoris Judæ
 vitam finierunt. Sic etiam admirabilis
 ille Theodotus, qui primus propheta
 illorum quasi procurator quidam
 fuit, plurimorum sermone perhibetur
 falso mentis excessu abreptus fuisse,
 perinde ac si levaretur aliquando & as-
 sumeretur in cælum: cumque se to-
 tum fraudulentissimo spiritui permisisset,
 ab eo in altum jactatus miserabili
 exitu periisse. Et id quidem ita factum
 esse narrant. Sed quoniam ipsi non vi-
 dimus, nequaquam existimamus nos
 quidquam eorum certò cognoscere.
 Nam fortè hoc, fortè etiam alio mortis
 genere Montanus ac Theodotus & mu-
 lier illa jam à nobis nominata occubue-
 runt. Refert præterea in eodem libro
 Z iij

sanctissimos episcopos spiritum illum qui in Maximilla residebat, confutare conatos quidem fuisse; sed ab aliis qui spiritui favebant, prohibitos. Verba ejus hæc sunt: Nec mihi jam dicat ille Maximillæ spiritus, prout in eodem Asterii Urbani libro relatum est. Arceor tanquam lupus ab ovibus. Non sum lupus, sed verbum, spiritus & potentia. Verum potentiam illam in spiritu evidenter ostendat & approbet, faterique & assentiri per spiritum cogat eos qui tunc aderant ut garrulum illum spiritum alloquerentur & examinarent; viros probos & episcopali dignitate præditos: Zoticum scilicet Comanensem, & Julianum Apamenum. Quibus Themison alii que os obrurantes, mendacem illum & vulgi seductorem spiritum ab illis coargui vetuerunt. In eodem quoque libro postquam nonnulla ad falsam illam Maximillæ prophetiam convincendam interferuit, tum tempus ipsum quo hæc scripta sunt designat, tum mulieris illius vaticinia commemorat, quibus bella & tumultus imminere prædixerat. Quorum quidem vaticiniorum falsitatem convincit his verbis: Nonne, inquit, etiam hoc mendacium omnibus manifestum apparuit? Etenim ab obitu Maximillæ ulque in hunc diem plusquam tredecim anni jam elapsi sunt: nec tamen ullum aut particulare bellum aut universale in terris fuit. Immo Christianis præcipuâ quadam Dei misericordia, pax stabilis & firma permansit. Atque hæc in secundo leguntur libro. Ex tertio item Volumine pauca proferre libet, ubi adversus eos, qui jaçtabant plures illorum martyrio esse coronatos, hæc dicit: Postquam verò in omnibus quæ supra posui convicti, nihil habent quod respondeant, ad martyres confugere conantur: asserentes multos se martyres habere, idque potentia prophetici illius qui apud ipsos est spiritus certissimum esse documentum. Sed hoc meo quidem judicio, nihilo verius est. Nam & aliarum hæreseon sectatores, plurimos se habere martyres prædicant: neque idcirco tamen eis assentimur, nec veritatem penes illos esse fatebimur. Primi certè qui Marcionis hæresim sequuntur, vulgò Marcionitæ cognominati, quamplurimos habere se dicunt martyres Christi. Et tamen Christum ipsum reverà minimè confitentur. Paucis deinde interpositis

ἱερὰς Ἐπισκόπους πεπεισθῆναι μὲν τὸ ἐπι
Μαξιμίλλης πνεῦμα διελέγξαι κεκαλιῶσθαι
πρὸς ἑτέρων, συνεργέντων δηλαδὴ τῶν πε
μαλὶ γράφει ἵ ἕτως. καὶ μὴ λεγέτω ἐν τῇ
αὐτῶ λόγῳ τῆς Ἄσσειον Οὐρβανὸν τὸ ἐπι
Μαξιμίλλης πνεῦμα, διώκομαι ὡς λύκος
πρὸβάτων ὅσκι ἐμὶ λύκος. Ῥῆμα ἐμὶ πνε
πνεῦμα καὶ δυνάμεις, ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ πνεύματι
δυνάμιν ἐναργῶς δεῖξάτω καὶ ἐλεγξάτω
ἔξομολογήσῃ διὰ τὸ πνεῦμα καὶ καὶ
να κασάτω τὰς τότε παρόντας, εἰς τὸ δὲ
μάσα καὶ διαλεχθῆναι τῷ πνεύματι καὶ
τι ἀνδρας δοκίμους καὶ Ἐπισκόπους, Ζωτικὸν
ἀπὸ Κομάνης κόμης, καὶ Ἰουλιανὸν ἀπὸ Ἀπα
μείας. ὧν οἱ ὅτι Θεμισώνα τὰ εἰσμάλα ἐπι
μύσαντες, ὅσκι εἶσαν τὸ ψυδρὸς καὶ λαοπ
νον πνεῦμα ὑπὸ αὐτῶν ἐλεγχθῆναι. ἐν ταῖς
ἵ πάλιν ἕτερα μεταξὺ πρὸς ἐλεγχον τῶν
Μαξιμίλλης ψυδρὸς προφητειῶν εἰπῶν, ὅτι
τόν τεχρόνον καθ' ὃν ταῦτ' ἔγραφε σημαί
ἔ τῶν προρρήσεων αὐτῆς μέμνηται, δι' ὧν π
λέμεις ἔσεσθαι καὶ ἀκαλίας ασίας προσμα
σάσθαι ὧν καὶ τὴν ψευδολογίαν εὐθύνει ἄδελ
γων καὶ πᾶς ἐκαταφανὲς ἤδη γέγονε καὶ τῶ
τὸ ψυδρὸς; πλείω γὰρ ἢ περὶ αἰδέκα ἐπι
ταῦτῳ τὴν ἡμέραν, ἔξ ἑτετελεύτηκει ἡ γ
νή καὶ ἕτε μερικὸς, ἕτε καθολικὸς κόσμ
γέγονε πόλεμος. ἀλλὰ καὶ χριστιανοῖς μάλ
λον εἰρήνη διάμουσθαι ἔξ ἐλεξας Θεῶ. καὶ τα
τα ἵ ἐν τῷ δευτέρῳ συγγραμμάτῳ. κα
ἀπὸ τῷ τρίτῳ ἵ σμικρὰς ἀδελθόσμο
λέξεις, δι' ὧν πρὸς τὰς ἀρχαῖντας ὡς ἀε
πλείους καὶ αὐτῶν μεμαρτυρηκότες εἰσιν, τα
τα φησιν. ὅταν τοῖνυν ἐν πᾶσι τοῖς εἰρημι
νοῖς ἐλεγχθέντες ἀπορήσωσιν, ἐπὶ τὰς μαρτυ
ρας κατὰ φεγγεῖν πειρῶνται. λέγοντες πολλοὶ
ἔχων μαρτυρας, καὶ τῶτο εἶναι τεκμήριον π
σὸν τῆς δυνάμεως τῷ παρ' αὐτοῖς λείον
προφητικῷ πνεύματι. τὸ δ' ἐστὶν ἀρα ὡς ἐπι
κε παῖτος μᾶλλον ὅσκι ἀληθές, καὶ γὰρ τῶν ἀ
λων αἱρέσεων τινὲς, πλείους ὅσκι ἔχων μαρ
τυρας, καὶ ἑκάστῳ τῷ δῆπερ συγκαταθήσόμεθα
ἔδ' ἀληθειαν ἔχων αὐτὸς ὁμολογήσῃ ὅτι καὶ
πρῶτοῖ γε οἱ ἀπὸ τῷ Μαρκιανῶς αἱρέσεως Μαρκ
κιωνισαὶ καλέμενοι, πλείους ὅσκι ἔχων Χρ
στῷ μαρτυρας λέγῃσιν ἀλλὰ τὸν γε Χρ
αὐτὸν καὶ ἀλήθῃαν ἔχ' ὁμολογήσῃ καὶ ἑ
βρα

COMMODUS.

χέα τέτοις ἐπιφέρει λέγων ὅθεν τοι καὶ ἐπει-
δαν οἱ ἐπιτὸ τῆς κατὰ ἀλήθειαν πίστεως μαρ-
τυριον κληθέντες ἀπὸ τῆ ἐκκλησίας τύχουσι
μετὰ τινων τῶν ἀπὸ τῆς τῶν Φρυγῶν αἵρέσεως
λεγομένων μαρτύρων, διαφέρουσι τε πρὸς
αὐτοὺς, καὶ μὴ κοινωνήσαντες αὐτοῖς τελειῶνται,
διὰ τὸ μὴ βεβηλοῦσιν συγκαταβῆναι τῷ διαΜονα-
νῆ καὶ τῶν γυναικῶν πνεύματι, καὶ ὅτι τὸ ἀλη-
θές, καὶ ἵππ τῆ ἡμετέρων χρόνων ἐν Ἀπαμεία
τῆ πρὸς Μαϊάνδρῳ τυχεῖ γεγραμμένον, ἐν
τοῖς περὶ Γαίον καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ Εὐμενείας
μαρτυρησασί, πρὸς ἦλον.

A hæc subjungit: Quamobrem, inquit,
quotiescunque Ecclesiæ viri ad marty-
rium pro vera fide subeundum vocati,
unà cum quibusdam de Phrygum hære-
si qui martyres dicuntur, casu quodam
coierint, semper ab illis dissentiunt: &
communione eorum sollicitè vitan-
tes, gloriosum martyrii exitum conse-
quuntur; Quippe qui Montani & mu-
liercularum spiritui assensum accom-
modare nefas ducant. Atque id verum
esse constat ex iis quæ nostra ætate in
urbe Apamea quæ ad Mæandrum sita
est, gesta sunt à Cajo & Alexandro
B martyribus, oriundis eumenia.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ.

Περὶ Μιλτιάδου καὶ ἄλλων συντάξε λόγων.

ΕΝ τῷ τῷ ἡμῶν συγγραμμάτι καὶ Μιλτιά-
δου συγγραφῆς μέμνηται, ὡς λόγον
παρὰ καὶ ἀπὸ καὶ τῆς περὶ τὴν αἵρέσεως
γεγραμμένου. ὡς ἀπὸ τῶν γένεσιν αὐτῶν λέ-
ξας τινὰς, ἐπιφέρει λέγων ταῦτα ἐν τῶν ἐν
ταῖς συγγραμμάτι αὐτῶν ἐπιστολῶν τῷ Ἀλ-
κιμάδου τῷ ἀδελφῷ συγγραμμάτι, ἐν ᾧ ἀ-
ποδείκνυσσι περὶ τῆ μὴ δεῖν προφήτην ἐν ἐκ-
στάσει λαλεῖν, ἐπετεμόμην. ὡς καταβῆσιν ἡ
ἐν ταύτῳ τῆς καὶ τὴν καινὴν διαθήκην περὶ
φθηνότατος ἀλαλέγει ἐν οἷς καθάρημι
Ἀμμίαν ἡνὰ καὶ Κοδράτον, λέγων ἕτως·
ἀλλ' ὅγε Ὑδροπροφήτης ἐν παρεκτάσει ὡ
ἐπεται ἀδελφία καὶ ἀφοβία δρχόμενοι μὲν δὲ
ἐκείσε ἀμαθίας, καλασρέφων ἡ εἰς ἀκ-
σιον μαίαν ψυχῆς, ὡς πεσοῖνται. τῶν δὲ
τὸν ἀπόστολον, ἔτε ἡνὰ τῶν καὶ τὴν παλαιάν,
ἔτε τῶν κατὰ τὴν καινὴν πνευματοφορη-
θέντων προφήτην δεῖξαι διωκτοῖσι. ἔτε Ἀ-
γαβὸν ἔτε Ἰάδαν ἔτε Σίλαν ἔτε τὰς Φι-
λίππης θυγατέρας ἔτε τὴν ἐν Φιλαδελφεία
Ἀμμίαν ἔτε Κοδράτον, ἔτε τινὰς ἄλλας
μὴδὲν αὐτοῖς προσήκουσας καυχῆσοισι. αὐ-
τῶν δὲ μὴ βραχία, ταῦτα φησὶν εἰ γὰρ με-
τὰ Κοδράτον καὶ τὴν ἐν Φιλαδελφεία Ἀμ-
μίαν, ὡς φασιν, αἱ περὶ Μοντανὸν διεδέξαν-
το γυναικες τὸ προφητικὸν χάρισμα, τῆς
ἀπὸ Μοντανῆ καὶ τῶν γυναικῶν τίνες παρ-
αὐτοῖς διεδέξαντο, δεῖξάτωσαν δεῖν γὰρ εἶναι
τὸ προφητικὸν χάρισμα ἐν πάσῃ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ μέχρι τῆ τελείας παρεσίας ὁ Ἀπόστο-
λος ἀξιοῖ ἀλλ' οὐκ ἔχειν δεῖξαι τρεσα-

CAPUT XVII.

De Miltiade & illius Scriptis.

IN eodem quoque libro Miltiadis ^{Huc referet}
cujusdam Scriptoris mentionem fa- ^{Niceph.}
cit, qui adversus supradictam hære- ^{c. 24. l. 4.}
sim librum conscripserit. Citatis enim
quibusdam verbis illorum hæretico-
rum, ita deinde scribit: Hæc ego
cum reperissem in quodam libro ipso-
rum adversus Miltiadem fratrem no-
strum, qui peculiari opere docuerat
non decere Prophetam in ecstasi lo-
qui: in compendium redegit. Deinde
aliquantò post in eodem libro univer-
sos Novi Testamenti Prophetas enu-
merat, inter quos Ammiam quandam
& Quadratum recenset his verbis:
Pseudo-Propheta autem, inquit, in fal-
so mentis excessu cujus comes est li-
centia & audacia: à spontanea quidem
imperitia initium sumens, in amentiam
autem, ut jam dixi, involuntariam desi-
nens. Hujusmodi verò spiritu nullum
unquam nec in veteri, nec in novo Te-
stamento Prophetam afflatum pote-
runt demonstrare. Non Agabum, non
Judam, non Silam, nec Philippi filias,
nec Ammiam Philadelphensem, nec
Quadratum, nec plures quòq; alios, qui
nilil ad ipsos pertinent, prædicabunt.
Paucis deinde interjectis sic loquitur:
Nam si quidem ut prædicant, post Qua-
dratum & Ammiam Philadelphensem
mulieres illæ Montani in Prophetiæ
gratiam successerunt, ostendant no-
bis quinam inter ipsos Montano ac
mulierculis successerint. Etenim pro-
phetiæ donum in omni Ecclesia ad ulti-
mum usque Domini adventum perma-
nere debere auctor est Apostolus. Sed
nullum profus poterunt ostendere,
tamen si jam quartusdecimus hic agatur